

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Hieronymus, Sammelhandschrift - Cod. Aug. perg. 197

Hieronymus, Sophronius Eusebius

[S.l.], [9. Jh.]

Hieronymus, Epistola CXXIV

[urn:nbn:de:bsz:31-1685](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-1685)

INCIPIT LIBER HERONIMI AD ALIUM IN QUAESTIONIBUS

DE LIBRIS PERIARCON CONTRA CATHOLICA IDEM SUNT PANDIT.

An te annos circiter x. seruius pammachius ad me cuiusdam scedelic misit.
 que originis periarcon interpretata uolumina continebat. immo uita
 eta. Hoc magno opere postulans. ut grecæ ueritatem seruauit licet in latinis lago.
 & in uerisq; partem seu bene seu male dixisset ille qui scripsit. usq; interpretis parti
 cimo idm. a lingua cognoscere. Itæ ut uoluit. misitq; libros. quos cum legisset &
 horruit. & secludens sermo. ne prolectu in uulgus multorum animos uulneret.
 A quodam heretico qui habens zelum sed non scdm scdm scribam. ad legendum sigatus ut tunc
 deus. quasi factum reddidit. Propter angustiam temporis. heretico n̄ po
 tuit suspicari qui acceperat legibros. Adhibitis notariis opus omne descripsit.
 & multo colorius quæ promiserat codicem reddidit. Eademq; temeritate. & ut
 leuius dicam in epistola. quod male subyuerat. per uisum credidit. Et quia dif
 ficile grander libror & de reb; mysticis disputantib; notari possunt seruare
 compendia. Presertim qui sunt in celis que dilantur. itæ illis confu
 sicunt omnia. & ut ordine implerisq; & sensu capiant. Quam obrem per a
 me karissimo. ut ipsum ad te exemplar dirigam. quo & olim translatum & nul
 li alii traditum. supra dicto heretico per ueris editum est. Accipe igitur qd pe
 tisti. sed itæ ut scies deest tibi in eis esse quæ plurima. & iuxta sermo
 nem dñi inter scorpiones & colubros incedendum. ut illud. Et statim in
 primo uolumine. Xpm filium di non natum esse sed factum. Dm patre p̄
 naturam inuisibilem & iam a filio non uideri. Filium qui sit imago inuisibilis
 patris comparatum patri non esse ueritatem. Apud nos cū quidam omnipoten
 tis non possunt ueritatem imaginariæ ueritate uideri. ut maiestas ac magni
 tudo maioris quodammodo circum scripta sentitur in filio. Dm patre esse
 lumini incomprehensibile. conlaudatione patris splendore esse per p̄coru.
 qui apud nos p̄ imbecillitate nra maior esse uideatur. duxit factuæ maioris

Temporaxmn.

quoddam

+

et parvule. Unus quem mundus impleret. et magnitudine sua quodam modo in-
uisibilis sit. et ceteris que sub oculos cecidit. Ponit exemplum. priori patre
posteriori filium. Honestum bonum. sed curam quendam et imaginem bonitatis.
Ut non dicatur absolute bonus. sed cum additamento pastor bonus. et ceteris
Testium dignitate et honore post patrem et filium ad se sit spiritum sem. De quo
cum ignorare scilicet utrum factum sit an infactum. in posterioribus. quid sentiat
et pater sit. nihil absque solo de patre infactum esse. Confirmans filium quoque
minorem a patre. eo quod secundum ab illo sit. et spiritum sem in seipsum a filio. in se
quibusque vestari. Atque hoc ordine. maiorem patris similitudinem esse quam filii
et spiritus sancti. Et rursus maiorem filii similitudinem esse quam spiritus sancti. Et con-
sequenter ipsius spiritus sancti maiorem esse similitudinem ceteris que se ad dicuntur.
Cumque ubi sunt ad rationabiles creature. et dixisset eis per negligentiam ad-
ventum esse corpora dilapsa. et sic hanc addidit. Grandis negligentie atque
desidie est. Intantum unumqueque defluere atque vacuare. ut ad terra ubi sunt.
in rationabilium iumentorum possit crasso corpore conligeri. Et in con-
sequentiis. Quibus inquit modis disputationibus arbitramur sponte sua. ali-
os esse in numerum sanctorum et ministerio dei. alios ob culpam propria deseri-
monia corrumpentes. in tantam negligentiam corruisse. ut etiam in con-
tra veras similitudinem et vestiant. Rursumque nasci se sine principium. et
ex principio finem. et ita cunctis vacuari. Ut qui nunc homo est possit in alio
mundo demon fieri. et qui demon est sine negligentia egerit. in crassiora cor-
pora vel gelur. id est homo fiat. Sicque permiscet omnia. ut de archangelo
possit diabolus fieri. et rursus diabolus in angelum revertatur. Qui ubi
fluctu vacent. et modis pedibus nequaquam omnino corrumpunt. subiciuntur
dispensandi et regendi atque meliora gubernandi et regendi principibus potest-
atibus. et dominis dominationibus. Et fortitan gelur hominum constabat genus
in uno aliquo et mundis. quando iuxta esaiam de terra nova fuerit. Qui ubi

non sicut mox et ut genus hominum restituerent ad pristinum statum. fient
 diabolus & angelicus & pessimi demones. Ac per uicium & cetera mentis in
 singulis mundis diuersa officia sustinentur. Ipsosque demones ac yeltofer
 tenebrarum in alio mundo ut mundi si uoluerint ad meliora conuersi fient
 homines. & sic ad antiquum yedise principium. Itaque dum torquet p supph
 cia atque tormenta que uel multo b'ian tempore sustinuerint in hominum
 exuditi corporis rursus uent ad angelorum fastigia. Ex quo consequen
 ti ratione monstrari omnes rationabiles creaturas & omnibus posse fieri
 non semel & subito sed frequenter nosque & angelos futuris demones siege
 rimus negligenter. Et rursus demones si uoluerint capere iustitiam. pubiye
 ad angelicam dignitatem. Corporales quoque substantias peccatis delapsuras. aut
 certe in fine omnium hoc e futura corpora qd nunc e aether & colum. & si quod
 aliud corpus sincerius & purius intellegi potest. Quodcum ita sit quid de se
 surreptione sentiat perspicuum e. solem quoque & luna & cetera celera esse a
 nimalia. Immo quomodo nos homines ob quaedam peccata hissumus circa clata
 corporibus; quae creata sunt & pingua. sic & cetera luminaria talia uel tacha. uero
 corpore esse uestigios. Omnem creaturam scdm apostolum uanitati esse subie
 ctam. & liberari in reuelatione filiorum dei. Ne quis patet & nrm esse qd dicimur.
 ipsius uerba ponam. In fine atque in consumatione mundi. quicquid uelut de quibus
 die & p'agulis atque ceteris; missa fuerint ad no. anime. & rationabiles creature
 alios eorum & ceteris incedere obsequi. alios peccatis uoluntate uisui prope in
 dustriam. Cuq; omnes libere habeant arbitrium. & sponte sua uel uir
 tutos possit capere uel uita. illi multo imperiori conditione erunt qua nunc
 sunt. Ne meliorem factum pubiunt. qui diuersi motus & uicioris uoluntates
 in utroque; p'istem diuersum accipiunt factum. Id est ut & angelis homines uel
 demones. & rursus & his homines uel angelis fiant. Cumque omnia uano
 sermone tractasset. ad se uenit diabolus non incapax esse iustitias. & tunc

accepisse corpora ut uel plus uel minus luceant. & demones ob maiora delicta

necdū uelle cupere uisurū. Ad hęc tēmū seymonelicissimo disputauit. ange-
lum sibi animā aut cetero demonē quosumuis asserit esse nature. sed diuersas
uoluntatū p̄magnitudine negligētię & stultitię umbrā possit fieri. Et p̄
doloꝝe potētię & ignis ardoꝝe. magis eligēte ut brutū animal sit. & in aquis hic
bitet ac fluctibus. & corpus ad summoꝝe huius uel illius p̄coris. ut nob̄ non solu
quædru pedū sed & piscium corpora sint tēndē. Et ad hęc tēmū nō teme-
rēly phitagoni dogmatū seus quæserit. NE TEMY YXW CIN. Post tā nefari-
dē disputatiōē qua lētoris animā uulnerauit. Hęc inquit iuxta nr̄m sēn-
tētiā non sint dogmaticę. sed quę sita uentū aspiciēt. nep̄ritus in tra altā
uidebuntur. In secundo cū libꝝ. mundos asserit innumerabiles. non iuxta ep̄i-
copoꝝe uno tempore plurimos & suis similes. Sed post altē hęc mundi finem
alterius esse principium. & ante hunc nr̄m mundū aliam fuisse mundū.
Et post hunc aliam rursū futurū. & p̄ illum aliam. rursūmq; ceteroꝝe p̄
ceteroꝝe. Et ad dubitat ut hęc futurus sit mundus atq; mundo. iuxta hęc om-
ni p̄cete consimilis. ut nulla inter se distāte uideantur. An cetero nāquā
mundus alteri mundo hęc toto indistinctus & similis sit futurus. Rursūmq;
post modicū. si omnia inquit ut ipse disputatiōis ordo compellit sine cor-
pore uixerit. consumetur corporalis uniuersa natura. & redigetur in nih-
il. quę aliquando ē facta de nihilo. Et hęc tempus quo usus est tērum nōcōsa-
rius sit. Et in consequētib; si autē ueritate & scripturā auctōri-
te monstratum ē. corruptiōē hoc induēt in corruptionē. & in o fide hoc
induct in immortalitate. absorbetur moꝝe in uirtute in corruptionem.
Et sicutan. omnis natura corporea tollatur remedio. in quo sola potest moꝝe
operari. Et post paululum. Si hęc non sunt contraria fidei. sicutan
sine corporalib; aliquando uiuimus. Si autē. qui perfecte subiectus x̄po
absq; corpore intellegitur. omnes autē subiciēdi sunt x̄po. & nos emus sine
corporib; quando ei ad p̄fectum subiecti fuerimus. Et in eode loco.

Si subiecti fuerint omnes dō. omnes deposituri sunt corpora. & tunc corpo-
 raliū p̄p̄t̄ uniuersa natura soluetur in nihilū. Quasi secundo necessitates
 oblectum rationabilium effecturatur rursus existens. dicitur inconstans
 & labilem animas defeliquit. Ut intellegent plenam consumatamq; vic-
 toricā. non ex propria se s̄f̄titudine. sed ex di gratia consecutor. Et idcir-
 co arbitriū pro uari & cetero ceterisq; diuersos mundos fieri. & elidi errores
 eorū. qui similes sui mundos esse contendunt. Et tunc In p̄p̄t̄ ergo suspitio
 nobis de sine suggeratur. equib; que uera & melior sit lex inquirat. Autē
 sine corpore quā uimus. cum subiecti x̄p̄o subiciuntur dō. & d̄r̄ subit omnia
 in omnibus. Aut quomodo x̄p̄o subiecta cum ipso x̄p̄o subiciuntur dō. & in
 unū foedus astringuntur. Ita omnis substantia sediget in optima qualita-
 tem. & d̄r̄ soluetur in d̄r̄ h̄m̄. quod purioris simpliciorisq; nature est.
 Aut certe s̄p̄era illa quā supra appellauimus **ΛΙΤΑ** **ΩΝ** **ΝΕΕ**. & quot q̄oz
 illius circulo contingit dissoluitur in nihilū. Illa uero quā **ΛΩ** **ΝΗ** **Ν** ipsa
 t̄n̄d̄r̄ & cingit. uocabitur terra bona. Nē non & cetera s̄p̄era que hanc ip-
 sū t̄r̄r̄am circum ambit uestiginem. & d̄r̄ c̄elum in s̄c̄o x̄p̄o h̄c̄bita cū lū-
 s̄r̄uēbuntur. Cum h̄c̄ d̄r̄ c̄elum. nonne manifestissime ḡn̄t̄iū sequit̄ errozes.
 & philo s̄ophoz delerantia. simplicitati ingerit x̄p̄ione. Et in eod̄m
 lib̄o. Restat ut in uisibilis sit d̄r̄. Sicut in uisibilis p̄ natura est. neq; sc̄l
 uictori uisibilis erit. Et in inferiorib; nulla alia anima que ad corpus dis-
 c̄ndit humanum. purā & ḡr̄manā similitudinē signi in se prioris & p̄p̄t̄
 sit. nisi illa de qua saluator loquitur. nemo tollit animā meā a me. sed ego
 ponam eā a me ipso. Et in alio loco. Unde cum infinita curatione tratan-
 dum ē. ne s̄f̄tē cū anime salute fuerint consecutor. & ad b̄xtā uicā p̄uē-
 rint anime esse desistant. Sicut enim uenit d̄n̄r̄ atq; saluator que se & sal-
 uū facere quod perierat. & p̄ditum esse desistat. Sicut anima que perierat. &
 obcauit salutem uenit d̄n̄r̄. cū salua facta fuit. anima esse cessat.

Illud quoque perit requirendum. Utque sicut peritum aliquando aliqui
non fuit peritum. et tempus quando peritum non est. Sic et anima fu-
it aliquando non anima. et forte tempus quando nequaquam anima per se
est. Et post multo de anima tractatum habet intulit. NOYE id est mens cor-
poris felicitas anima. et rursum anima instructis iustis mensis.
Quod de anima esau scrutantes. possumus in animis propter antiqua pec-
ta cum in inferiori vita esse damnatum. Et de celestibus requirendum
quod non eo tempore quo factus est mundus. solis anima uel quocumque eam ap-
paret oportet esse coepit. sed ante quam luceret illud et cordis illud corpus in tra-
vel
De lana et stellis similiter sentiamus. quod ex causis precedantibus licet in unum
compulsi sint subici uanitati obprobria struxerunt non sicut fecerunt sed ex
ris uoluntatem a quo in hunc officia distributa sunt. Ignem quoque gehennae
et tormenta que fecit scriptura comminatur peccatoribus. non ponit in sim-
plicis. sed in conscientia peccatorum. quando diuinitate et potentia omnis me-
moria delictorum ante oculos nostros ponit. Et ueluti ex quibusdam seminibus in
anima delictis uniuersa uitiorum seget exoritur. Et quicquid fecerimus
in uita uel turpe uel impium. omnis eorum in conspectu nostro pictura describitur.
et praesentis uoluptates mentis in dubio conscientiae puniuntur corde. et placenti-
dimis stimulis conficitur. Et ita. nisi forte corpus hoc pingue et quicquid
num caligo et tenebrae nominandi sunt. post quod consumato hoc mundo cui
necesse fuerit in alium transire mundum. rursum nascendi sumus exordia
Haec dicens. per spicuo METHY XW. cui phitragore platonisq. defendit.
Et in fine secundae uoluminis de perfectione nostra disputans intulit. Cumque in tan-
tum proficerimus ut neque quae carnes et corpora fortitan ne animo quidem
fuerimus. sed mens et sensus ad perfectum ueneris. nulloque perturbationu nu-
bilo caligatus. induebitur rationabiles intellegibilesque substantias facie
adfectionem. In libris quoque testio hunc uita continetur. Simaui semel respicitur

quod ex precedentibus; causis aliud uis in honorem aliter in contumeliam sit
 effectum. Cur non securitatem aduenire archana. & intellegimus esse egrum
 se antiquitatis propter quod in claudis dilectis in aliter odio habitavit. antequam
 in iacob corpore sub plura caeter. & in os sui plura teneatur astrictis. Et tunc
 ut autem aliter fuerint in honore aliter in contumelia matheorum causis menta
 precesserint. Et in eodem loco. Iuxta noscau ex precedentibus; mentis uis quod
 in honore fuit fabricatum. si non dignum uocabulo suo opus fecerit. in alio feto
 fideliter contumelia. Et rursum. Uis aliud quod ex tibi culpe contumelia
 nomen acceperat. si in presentia comigi uoluerit. in noua creatione
 fideliter scificatum & uis domino in omne opus bonum paratum. Statim
 q; subiungit. Ego arbitror posse quosdam homines a paruis uicis incipien
 tes. ad uicem nequitiae peruenire. si tamen noluerint ad meliora conuer
 ti. & per penitentiam emendare peccata. ut & contritioe satisfactioe fi
 ant. Et rursum. Ex inimicis contritioe q; uis tunc; in uicem quosdam
 per multa tempora uulneribus; suis adhibere medicinam. & fluctua prius
 delicta constringere. ut ad locum transeat optimo. Sepius diximus
 in infinitis perpeluisq; seculis in quibus; anima subsistet & uiuit. sic non
 nullus eorum ad peiora conuere. ut uicem malis locum teneant. Et
 sic quosdam per se. ut de ultimo malis gradu. ad perfectam uicem
 consummatamq; uis tunc. Quibus; dictis. conatur ostendere. & homines
 id est animas fieri demones posse. & rursum demones in angelica dignita
 tem redigi. Atq; in eodem uolumine. Sed & hoc sequendum. quia
 humana anima nunc ab his nunc ab aliis uis tunc; ad diuina mouetur.
 Et putat quorundam antequam uis tunc & in corpore menta precessisse.
 Uis illud iohannis exultantis in uis tunc matris sue quando ad uocem salutatio
 nis marie indignam secum fabulacione ei elisabeth confitetur. Sta
 timq; subiungit. Et contritio paruo licet pene latente malis.

placuit spiritibus. & induuntur. atque oriolos inspirantur. Inuentum ut
alium demon phitonicas quosdam a tenera & uice possideat. quos deye-
litor esse apud prouidentiam di. cum nihil tale fecerint ut istius mo-
di inueniam sustinerent. non e eius qui nihil uult absq; de fieri. & om-
nue illius iustitia gubernetur. Rursumq; Demundo; nobis. au inquit pla-
cet. & ante hunc mundum alium fuisse mundum. & post istum alium futu-
rum. Vis discere quod post corruptionem huius mundi. alius sit futurus.
Audi etiam loquentem. erit celum nouum & terra noua que ego facio p-
moneat in conspectu meo. Vis nosse quod ante fabrica huius mundi
alium mundi in preterito fuerint. ausculta ecclesiam istam. Quid est quod fu-
it. ipsum quod erit. & quid est quod factum e. ipsum quod futurum est.
Et non e omne nouum sub sole quod loquitur & dicit. ecce hoc nouum est.
Iam enim fuit in seculis pristinis que fuerunt antinos. Quod testimo-
nium. non solum fuisse. sed futuros mundos esse testatur. non quasi
inul pariter omnes fiant. sed alius post alium. Statimq; subiungit.
Diuinitus habitaculum & uerum sequem apud superiores. estimo intellegi
inque creature rationabiles commorantes. antequam ad inferiora descen-
derent. & de uisibilibus ad inuisibilia commigrarent. uenit q; ad ter-
ram excessis corporibus indigerent antequam benedictionem fruerentur.
Unde conditor dr fecit eis congrua humilib; locis corpora. & mundu istu
uisibilem fabricatus e. ministrisq; obsecutionem & correptionem eorum qui
cecidissent misit in mundum. Et quibus alii celestis optingerent loca. & mun-
di necessitateq; oboedirent. Alii in uentibus sibi officia singulis quibus
q; temporibus que nouit artifex dr sedula mente tractarent. Et
ex his sublimiora mundi loca. sol & luna & stelle que ab apto creature
dicitur acceperunt. que creature uenitatis subiecta est, eoque cras-
sis circūdata corporibus. & in conspectu spectat. Et tamen non sponte

subiecta euanitatem. sed propter uanitatem quae subiecta inspe. Et
 terram. Alii uero in singulis locis atque temporibus quae solus aether nouit
 mundi gubernaculis seruiant. quos angelos eius credimus. Et post
 paululum. Quae per ordinem. & tota mundi providentia. diuulsa uis
 res desublimioribus corruunt. alii paulatim labuntur in terras. isti uo-
 luntate descendunt. alii precipitentur in uicem. Habe sponte suscipiant
 ministeria. ut rubentibus manu porrigant. illi coguntur ingruere. &
 tanto uel tanto temporis in suscepto iudicio perseuerent. Et tunc
 de quo sequitur ut obuarios motus. uariis credentur mundi. & post hunc
 quem incolimus. alius multo dissimilis mundus fiet. Nullusque alius diuis-
 sis casibus. & profectibus uel infirmitatibus premis. uel uitioy supplicis.
 & in presenti & in futuris. atque in omnibus. & uel in & in priore temporis
 post mentis dispensatione. Et ad unum rursus finem cuncta pertrahere.
 nisi solus conditor omnium deus qui serit causas. Propter quos alios dimit-
 tit succedere frui uoluntate. & dem uioribus ad ultimum paulatim di-
 lecti. Alios incipiat uisitare. & gradatim quos in manudata ad pristinum
 statum reuocare. & in sublimibus conlocare. Cumque de
 sine disputare coepisset. haec intulit. Quia ut crebro iam diximus.
 principium rursus & sine generatur. Quaeque. Utque & tunc fu-
 tura sint corpora. an sine corporibus. aliquando uiuendum sit. cum uel uel
 in nihil fuerint. & in corporalium uita incorporealis esse credenda sit.
 qualem & di nouimus. Nec dubium est quin si omnia corpora ad mundum
 istum sensibilium pertineant quae appellantur ab apostolo insubilia.
 futura sit uita incorporealis incorporealis. Et post paululum.
 Illud quoque quod ab eodem apostolo dicitur. Omnis creatura liberabitur
 a seruitute corruptionis. in libertatem gloriae filiorum dei. Sic intelle-
 gimus ut prima creatura rationalium & incorporealis esse dicimus.

que non seruiat corruptioni. eo quod sit uestra corporibus. & ubicūq;
corpora fuerint. statim corruptio subsequatur. Postea libere tractur
de seruitute corruptionis. quando recipere glorię filii dī. & dī fuerit
omnia in omnibus. Et in eodem loco. Ut autē in corpore & in fine omni
um sepe esse credimus. illa nos saluatoris oratio perducit in qua ait.
Ut quomodo ego & tu unum sumus. sic & isti in nobis unum sint. Et tū
scire debemus quid sit dī. & quid sit futurus in fine saluator. & quomo
do scit similitudo patris & filii se promissis sit. ut quomodo alii in se unū
sint. sic & isti in eis unum sint. Aut enim suscipiendum ē unū ubi tunc
dī uestri corpore. & quomodo nos cogitamus. sic illum quolibet in aethy
circum dicit. ut similitudo uite dī in fine scit possit equari. Ut si hoc in
dēnt se maxime apud eos qui saltem & minima parte dī sentire cupi
unt maiestatem. & ingenitę atq; omnium ex ceteris nature glorię
suspicari. eduo bus alterę alterę suscipere cogimus. Ut autē despicemur
similitudinē dī. si eisdem sumus corpora semp habituri. aut si beatus
do nobis eiusdem cum uite p̄dimitur. eadē que uiuit dī nobis con
ditione uiuendum est. Ex quib; omnib; ad probetur quid de se sit se
tione sentiat. & quod omnia corpora in terra confirmat. ut simus
absq; corporib; quomodo si prius sumus. antequam exisset uestri
corporibus. Rursumq; de mundoy; uarię rebus disputans. & uel bea
goli demonē ut ex demonib; angelos siue hominē contestans futurū
esse. Et contrario & hominib; demonē. & omnia & hominib; sententia
suam teli fine confirmat. Nō dubium ē quā post quedam in ualle te
poy; rursum materia subsistet. & corpora fiant. & mundi diuersitas con
struatur. Propter uarios uoluntatē rationabilium exierunt. que
post per feltem beatitudinē usq; ad finem omnium sepe peccatam
ad inferiora delapsa uentis malitiam sepe ut in terra uestrentur.

Nā hoc ignorandum qd multo rationabiliter fecerit. usq; ad secundū &
 tertium & quartum mundum seruit principium. & mutatione in se
 locum tribuant. Aliae uero tamē pars de pristino statu amissae
 sint. ut potius nihil perdidisse uideantur. & nonnullae grandi rama
 in ultimum per se ipsas tandem ueritate. Nouit dispersator omnium
 in condicione mundi & singulis rebū iuxta meritum & oportunitatem
 & causas quibus mundi gubernacula sustinentur & inueniuntur. Ut om
 nino nequitia. & penitus se terre coequauerit. In alio mundo qui
 post ea fabricandus est. fit diabolus principium plasmationis di ut
 includatur ei ab angelis qui seorsim misericordiam. Quibus dicitur quid
 aliud conatur ostendere. nisi huius mundi homines peccatores in alio
 mundo posse diabolos & daemones fieri. Et rursus nunc demones.
 in alio mundo posse uel angelos uel homines perdicere. Et post dispu
 tationem longissimam qua omnem naturam corpoream in spiritu uel a
 corpora & tenuia dicit esse mutanda. Cunctamq; substantiam in
 uno corpus mundissimum. & omni splendoris purius consistendum
 & uelut qualē nunc humana mens non potest cogitare. Ad hunc uero
 inultu. Et hinc de omnibus. Ut uniuersa natura corporea se
 digatur in eam substantiam que omnibus melior est indiuisa ui
 delicet qua nulla est melior. In quibus quoq; libris qui operis huius ex
 tyemuse. hęc ab ecclesiis xp̄i damnanda. Inter sepe & sicut in quo
 modo in isto mundo quo morantur separatione corporis & uicinis iux
 ta operis differētiā diuisa apud inferos optinet loca. Sic quidē de
 lectibus hierusalem ut hęc dicam administratione morantur. ad
 nri mundi inferos descendunt. Ut qualitate meritorum diuisa in
 hi possideant loca. Et iterum. Et qui conparauimus de isto mundo
 ad inferos per gressus animas hęc animabus que de superiori celo ad nra

habituacula ubi brevis quodammodo motu sunt. Prudenter inuestiga-
tione rimandum est. an hoc ipsum possumus & sic in aeternitate dieque
singulorum. ut quomodo que in ista terra nostra nascuntur anime. Uel
de in inferis sunt meliora cupientes ad superiora ubi sunt & huma-
num corpus adsumunt. uel de melioribus locis ad nos usque descendunt.
Sic & ex loca que supra sunt in firmamento. alie anime possideant
que in his sedibus ad meliora proficiant. alie que de celestibus ad firma-
mentum usque delecte sunt. Hec tantum facere peccati. ut ad loca in-
feriora que incolimus trudeantur. Quibus dicitur. nititur ad pro-
bitate. & firmamentum diem celum ad comparationem superioris
celi esse inferis. & hanc terram quam incolimus. conlatione firma-
menti inferis appellari. Et rursum ad comparationem inferis
qui sub nobis sunt. nos celum dici. ut quod alius inferis est. alius ce-
lum sit. Nee hoc disputatione contemptus. dicit in fine omnium
scriptura. quando ad celestem hierusalem. Iherusalem sumus aduersus ce-
lorum Iherusalem contra populum dei bella consurgere. Ut non
sit eorum otiosa in istis. sed exerceantur ad proelia. & habebunt marty-
rum Iherusalem quem consequi non possunt. nisi Iherusalem primum celum & Iherusalem
resisterint. Quos ratione & ordine & solertia sepugnandi in libris quo-
que numeris legimus esse superatos. Cumque dixisset iuxta iohannem
apocalypsin in die angelum semper primum. id est futurum in celis in tan-
tum precedere hoc nunc & angelum quentum Christi predicatio legit
uideri sacramenta. Adhuc tamen in tulit quod ad cogitasse sacri
legum profectate demonum. Iherusalem & sic in aere. & in superioribus locis esse
precessit. Et licet ille non dixerit. tamen quod consequens sic intel-
ligitur sicut profectus hominibus homo factus est ut hominem liberet. &
sic & saluto demonum domini futurum quod sint hi. ad quos uenturus est

liberandus. Quod no[n] s[er]uati[on]e de n[ost]ro s[er]uati[on]e p[er]u[er]itur ad se[er]e[re]. ipsi u[er]ba
ponend[um] sunt. Sicut d[omi]n[u]m p[er] umbram & eu[an]gelii uimbram legis implere.
sicq[ue] omnis lex & complum & umbra e[st] cerimoniar[um] celestium. Diligen
tius sequi u[er]um e[st]. ut p[er] se in collegam[us]. legem quoq[ue] celestem & ce
rimonias superuacuas plenitudinem non habere sed indigere eu[an]gelii
u[er]itatem. quod in iohanne apocalypsin eu[an]gelium legimus semper h[ab]ere.
Ad conparationem uide licet huius n[ost]ri eu[an]gelii quod t[em]porale est.
& in transitu h[uius] mundo a se[er]o p[re]dicatum. quod quidam & iam frater
ad passionem d[omi]ni saluatoris uolens inquirere. Quam qua[m] uideat
& t[em]eritatem sic in celo eius quod se[er]e[re] passionem. t[em]er[em] sp[irit]u[al]ia ne
quitia in celestib[us] sunt. Et non habesamus crucem d[omi]ni confiteri. prop
ter distinctionem eor[um] que sine passione distaxerit. Cur t[em]eramus
& iam in supernis locis in consummatione sc[ilicet] aliquid simile suspicari.
ut omnium locor[um] g[er]it[ur] illius passione saluatur. Rursumq[ue] blas
phemans filium. uidetur in eo quod nouit de filio sic locutus est. Si n[ost]r[us]
patrem agnoscerit. patrem posse e[um] comprehendere. Ut si dicamus
artificis animam ut si se[m]et[em]suram. N[on] e[st] dubium quin si pater in filio.
& comprehendat de ab eo in quo est. Si u[er]o comprehendit meo dici
mus. ut non solum sensum quis & se[m]et[em]suram comprehendat. sed u[er]itate
& potentia e[um] t[em]er[em]t[ur] quicognouit. Non possum[us] dicere quod
comprehendat filius patrem. pater u[er]o omnia comprehendit. Inter
omnia autem & filius est. ergo & filium comprehendit. Ut se[m]et[em]sur
causis quibus pater comprehendit filium. & filius patrem non que[er]it
comprehendere. H[ab]et u[er]ba subnectit. Curiosus lector inquirat. ut
ita a se[m]et[em] ipso cognoscatur pater. quomodo cognoscatur a filio. Scitis
q[uod] illud quod scriptum e[st]. Pater qui misit maior est. in omnib[us] u[er]is et
se cont[ra]dit. ut dicitur & in cognitione filii patrem esse maiorem.

Dum per factus et purus a semetipso cognoscitur quam a filio.
 MEIMY XCXCCI. quoque: & abolutione corporis. habet rursus sententiam
 convincitur. Siquis autem poterit ostendere in corpore rationabilem
 naturam. cum se spoliaverit se corpore unum per semetipsum. & in perioris
 conditione. conditione esse quando corporibus. uestitur in meliori.
 Quocirca illud ponit. nulli dubium est corpora in principibus subsistere.
 Sed post intervalla ob uicinas motus rationabilium expectantur nunc fieri.
 ut qui his indigent uestantur. Et rursus cum illa depravatione lapsus
 sum se ad meliora converterent dissolui in nihil. & hoc semper successione
 accipiunt. Et ne per se putarem impudenter esse eos qui promiserat
 in eiusdem uoluminis fine coniungit. Omnes rationabiles expectantur
 id est patrem & filium & spiritum sanctum angelos potestates dominationes
 ceterasque uirtutes ipsum quoque hominem secundum anime dignitatem. uni
 us esse substantie. Intellectualem inquit rationabilem quoniam natura sentit.
 Quod & unigenitus que filius eius & spiritus sanctus sentiant. angelis & potestatibus ce
 terisque uirtutibus. sentit interior homo qui ad imaginem & similitudinem
 dei conditus est. & quo concluditur deum. Et hoc quidem modo unum esse
 substantie. unum addit uerbum quodummodo. ut non tunc sacrilegi
 crimine effugeret. Et qui in alio loco filium & spiritum sanctum non uult de patre
 esse substantie. ne diuinitatem impudenter scisse uideatur natura omni po
 tenti dei. angelis hominibusque largitur. Cum habere se ita habere in sanu
 e. pauca de filio & spiritu sancto committat. que apud blasphemice presere
 bant. Cetera ita ut scripta sunt protulisse in medium. & impiam uocem
 laudasse. Cum utique & illic & ista de impietate fonte petierunt. ad
 uersum omnia scribere nec haud est tam parum. Et omnes qui aduersum
 arrium & in omnium manichaeorumque & diuersas scripserunt hereses
 hisque impietatibus respondisse credendi sunt. Qui igitur hos uoluerit

./

./

./

7.

legere libys. & calcuatis pedibus ad terram se promissionis pergere
 necubi a serpentibus mordeatur. & circumato uulnere scorpiastrum beate
 tur. legat prius hunc libys. & licet equam ingrediatur uiam. quae
 sibi cecidit desunt nouerit. FINIT.

INCIPIT EPISTOLA HIERONIMI PRBI AD RUFINUM
 PRBM ROMAE

Multum in utraq; parte cybersi scema inuenerunt. & tunc de bonis ma
 lici quae de malis bona. fidelis cyberon celebrant. Unde & lego gau
 deo quidem sup testimonio ergame sci tatis tue. & amose sci prbi
 eusebii. Nec dubito quin me publice pyedicetis. sed tacitum curae
 prudentiae iudicium per timesco. Itaq; ob scyds ut magis memineris
 tui mei. & dignum curae laude faciat. Quod primus ad officiu pro
 uocasti. & mihi secunde in scribendo praeter dictis sunt. Non uisit
 de in curia in amicos. sed de ignorantia. Si enim scissem pye occupas
 sem sermonem tuum. Inter praedictio iudicii salomonis sup iurgio
 duorum mulierum me scydam. quentum ad simplicem hystoriam p tunc p
 spicua est. Quod puer annorum duodecim contra ad lectis sue mensura
 de iurmo humane nature iudicium & affectu. Unde & ammiratus e.
 & p tunc illam omnis isit. Quod scilicet eum manifesta non fuge
 rint. qui tam prudentes abscondita deprehendit. Quanta ad ty
 picos p tunc in tellatut dicite apostolo. haec omnia in figura contem
 gebant illis. scripta sunt autem nobis in quos fines saeculorum decurrerit.
 Quidem gylcoy au uimant sup synagoga & lecta sentendum. & ad
 illud tempus cum tase fenda. quando post cruce & iesu rathone
 te misit quae ingentium populo ustris salomon id est pacificus reg
 noye coepit. Quod cum adultere & me scyricer synagoga & lecta